

מוח מרכזי כלכלי-חברתי כאכסניה לפתרון סכסוכים

במאמר דעה בדה-מרקר, פרופ' רם פרוסט ביקר את ההתנהלות של משרד האוצר במו"מ עם המרצים. לטענתו, בתחילת המו"מ המרצים היו מוכנים לפשרה של פיצוי עבור שחיקת שכר של 10% בתוספת להסכם ההסתדרות - סך הכל 15%, זאת כדי להימנע משביתה. האוצר סרב, והציע תוספת שכר של 5% בתמורה להסכמה על רפורמה לאור עקרונות ועדת שוחט.

המרצים יצאו לבסוף לשביתה שארכה שלושה חודשים. בכל פגישה עם המרצים השובתים חזרו פקידי האוצר על הצעתם המקורית. לבסוף, כשאיום אובדן שנה אקדמית מרחף מעל ראשו, נאלץ הממונה על השכר לחתום על הסכם שכר המבוסס על תוספת של 24.2%, וללא התחייבות למימוש רפורמת שוחט. באם רפורמה זו תיושם היא תכלול תוספת של כ-5%-6% נוספים.

מכון ראות פיתח תפיסה בנוגע למבנה ולמרכיבי ההתנהלות של גופי תכנון ממשלתיים העוסקים בעיצוב ותכנון מדיניות כלכלית-חברתית מנקודת מבטו של ראש הממשלה. מבנה זה, 'מוח מרכזי כלכלי-חברתי', מחזק את יכולת המשילות ומקדם קפיצת מדרגה כלכלית-חברתית. בנוסף, 'מוח המרכזי הכלכלי-חברתי' יכול לקדם 'שותפות בין-מגזרית'.

שותפות זו היא בסיס לניהול יחסים בין קבוצות ומגזרים בחברה ובכלכלה לשם מיצוי האינטרס הקולקטיבי של שחקנים אלו. משום כך, המוח המרכזי הכלכלי-חברתי יכול לשמש כאכסניה לפתרון סכסוכי עבודה כדוגמא דרישות המרצים באמצעות דיאלוג ופשרה. שיח במסגרת זו היה חושף את העלות הכוללת לציבור של שביתה מיותרת. בכך ניתן היה ליצור את המוטיבציה עבור שני הצדדים להתגמש ולהגיע לפשרה מוסכמת.